

Matlab — MATrix LABoratory

Wprowadzenie

Bartosz Miller, Piotr Nazarko, Artur Borowiec

Katedra Mechaniki Konstrukcji
Politechnika Rzeszowska

3 października 2012

Matlab

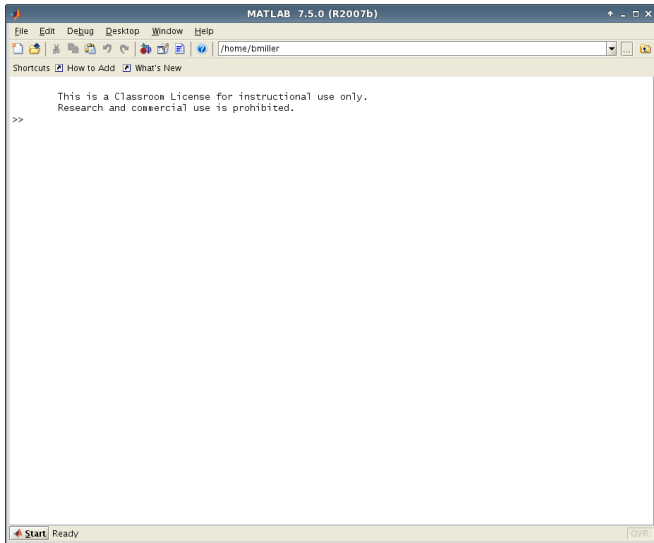
Program komputerowy będący interaktywnym środowiskiem do wykonywania obliczeń naukowych i inżynierskich, oraz do tworzenia symulacji komputerowych. Zalety programu:

- duża liczba funkcji bibliotecznych,
- możliwość rozbudowy (tworzenie własnych funkcji),
- posiada swój język programowania, co umożliwia pisanie programów działających w środowisku Matlaba,
- rysowanie dwu i trójwymiarowych wykresów funkcji,
- wizualizacja wyników obliczeń w postaci rysunków statycznych i animacji.

- 1 Podstawowe komendy
 - Środowisko
 - Skalary
 - Macierze
- 2 Rysowanie wykresów
 - Tworzenie wykresu
 - Modyfikacja wykresu
 - Informacje dodatkowe
- 3 Pliki skryptowe
 - Skrypty — informacje ogólne
 - Tworzenie skryptu
 - Modyfikacja (edycja) skryptu

This is a Classroom License for instructional use only.
Research and commercial use is prohibited.

>>

This is a Classroom License for instructional use only.
Research and commercial use is prohibited.

>>*komenda [ENTER]*

This is a Classroom License for instructional use only.
Research and commercial use is prohibited.

>>2+2.5 [ENTER]

This is a Classroom License for instructional use only.
Research and commercial use is prohibited.

```
>>2+2.5 [ENTER]
```

```
ans =
```

```
4.5
```

```
>>
```


This is a Classroom License for instructional use only.
Research and commercial use is prohibited.

```
>>2+2.5 [ENTER]
```

```
ans =
```

```
4.5
```

```
>>2+2,5 [ENTER]
```


This is a Classroom License for instructional use only.
Research and commercial use is prohibited.

```
>>2+2.5 [ENTER]
```

```
ans =  
    4.5
```

```
>>2+2,5 [ENTER]
```

```
ans =  
    4
```

```
ans =  
    5
```

```
>>
```

Separatorem dziesiętnym jest w Matlabie wyłącznie kropka. Przecinek służy do oddzielania elementów (argumentów). W powyższym przykładzie otrzymane odpowiedzi to suma elementów przed przecinkiem i powtórzony element za przecinkiem.

Instrukcja przypisania

```
>>a=5
```

```
a =
```

```
    5
```

```
>>
```


Instrukcja przypisania

```
>>a=5  
a =  
    5  
>>
```

Brak echa na ekranie. **UWAGA**, instrukcja jest wykonywana, brak tylko potwierdzenia!

```
>>b=0;  
>>
```


Instrukcja przypisania

```
>>a=5  
a =  
    5  
>>
```

Brak echa na ekranie. **UWAGA**, instrukcja jest wykonywana, brak tylko potwierdzenia!

```
>>b=0;  
>>
```

Wyświetlenie wartości zmiennej

```
>>b  
b =  
    0  
>>
```


Instrukcja przypisania

```
>>a=5  
a =  
    5  
>>
```

Brak echa na ekranie. **UWAGA**, instrukcja jest wykonywana, brak tylko potwierdzenia!

```
>>b=0;  
>>
```

Wyświetlenie wartości zmiennej

```
>>b  
b =  
    0  
>>
```

Dzielenie

```
>>a/b  
ans =  
    Inf  
>>
```


Podnoszenie do dowolnej potęgi

```
>>3^2  
ans =  
    9  
>>
```


Podnoszenie do dowolnej potęgi

```
>>3^2  
ans =  
    9  
>>9^0.5  
ans =  
    3
```

Pierwiastek n -tego stopnia uzyskujemy przez podniesienie do potęgi o wykładniku $1/n$.

Podnoszenie do dowolnej potęgi

```
>>3^2  
ans =  
    9  
>>9^0.5  
ans =  
    3
```

Pierwiastek n -tego stopnia uzyskujemy przez podniesienie do potęgi o wykładniku $1/n$.

Odwrotność

```
>>1/4  
ans =  
    0.25  
>>
```


Podnoszenie do dowolnej potęgi

```
>>3^2  
ans =  
    9  
>>9^0.5  
ans =  
    3
```

Pierwiastek n -tego stopnia uzyskujemy przez podniesienie do potęgi o wykładniku $1/n$.

Odwrotność

```
>>1/4  
ans =  
    0.25  
>>4^-1  
ans =  
    0.25
```

Odwrotność liczby można otrzymać podnosząc ją do potęgi o wykładniku -1 .

Definiowanie macierzy 3x3

```
>>A = [1 2 3 ; 3 2 1 ; 0 1 2]
```

```
A =
```

```
    1    2    3
```

```
    3    2    1
```

```
    0    1    2
```

```
>>
```


Definiowanie macierzy 3x3

```
>>A = [1 2 3 ; 3 2 1 ; 0 1 2]  
A =  
    1    2    3  
    3    2    1  
    0    1    2  
>>
```

Nawiasy kwadratowe [oraz] oznaczają początek i koniec macierzy, średniki ; oddzielają od siebie kolejne wiersze. Każdy wiersz musi zawierać tyle samo elementów rozdzielonych spacjami.

Definiowanie macierzy 3x3

```
>>A = [1 2 3 ; 3 2 1 ; 0 1 2]
A =
     1     2     3
     3     2     1
     0     1     2
>>
```

Nawiasy kwadratowe [oraz] oznaczają początek i koniec macierzy, średniki ; oddzielają od siebie kolejne wiersze. Każdy wiersz musi zawierać tyle samo elementów rozdzielonych spacjami.

Definiowanie macierzy 1x3

```
>>B = [2 3 4]
B =
     2     3     4
>>
```


Definiowanie macierzy 3x3

```
>>A = [1 2 3 ; 3 2 1 ; 0 1 2]  
A =  
    1    2    3  
    3    2    1  
    0    1    2  
>>
```

Nawiasy kwadratowe [oraz] oznaczają początek i koniec macierzy, średniki ; oddzielają od siebie kolejne wiersze. Każdy wiersz musi zawierać tyle samo elementów rozdzielonych **spacjami**.

Definiowanie macierzy 1x3

```
>>B = [2 3 4]  
B =  
    2    3    4  
>>
```

Definiowanie macierzy 3x1 (wektora 3-elementowego), średnik na końcu — brak echa

```
>>b = [2 ; 3 ; 4];
```

Program rozróżnia małe i wielkie litery, **B** oraz **b** to różne znaki.

Mnożenie macierzy

```
>>C=A*B  
??? Error using ==> mtimes  
Inner matrix dimensions must agree.  
>>
```


Mnożenie macierzy

```
>>C=A*B  
??? Error using ==> mtimes  
Inner matrix dimensions must agree.  
>>
```

Nie zawsze można mnożyć przez siebie macierze!

Mnożenie macierzy

```
>>C=A*B  
??? Error using ==> mtimes  
Inner matrix dimensions must agree.  
>>
```

Nie zawsze można mnożyć przez siebie macierze!

Mnożenie macierzy

```
>>C=B*A  
C =  
    11    14    17  
>>
```


Mnożenie macierzy

```
>>C=A*B  
??? Error using ==> mtimes  
Inner matrix dimensions must agree.  
>>
```

Nie zawsze można mnożyć przez siebie macierze!

Mnożenie macierzy

```
>>C=B*A  
C =  
    11    14    17  
>>
```

Jeżeli odpowiednie wymiary macierzy są zgodne mnożenie można wykonać.

Mnożenie macierzy

```
>>C=A*B  
??? Error using ==> mtimes  
Inner matrix dimensions must agree.  
>>
```

Nie zawsze można mnożyć przez siebie macierze!

Mnożenie macierzy

```
>>C=B*A  
C =  
    11    14    17  
>>
```

Jeżeli odpowiednie wymiary macierzy są zgodne mnożenie można wykonać.

Transponowanie macierzy

```
>>D=C'  
D =  
    11  
    14  
    17  
>>
```


Operacje macierzowe i elementowe

```
>>C=A^2
```


Operacje macierzowe i elementowe

```
>>C=A^2
```

odpowiada mnożeniu macierzowemu

```
>>C=A*A
```


Operacje macierzowe i elementowe

```
>>C=A^2
```

odpowiada mnożeniu macierzowemu

```
>>C=A*A
```

Poprzedzenie operatora kropką . powoduje zmianę działania operatora z macierzowego na elementowe.

```
>>C=A.^2
```

odpowiada mnożeniu elementowemu, każdy element macierzy jest osobno podnoszony do kwadratu.

Operacje macierzowe i elementowe

```
>>C=A^2
```

odpowiada mnożeniu macierzowemu

```
>>C=A*A
```

Poprzedzenie operatora kropką `.` powoduje zmianę działania operatora z macierzowego na elementowe.

```
>>C=A.^2
```

odpowiada mnożeniu elementowemu, każdy element macierzy jest osobno podnoszony do kwadratu.

Uwaga

Dla dowolnego wektora x nie można wykonać operacji x^2 .
Działanie $x.^2$ jest wykonalne.

Wyświetlenie zdefiniowanych zmiennych i ich wymiarów

```
>>whos
```

Name	Size	Bytes	Class	Attributes
A	3x3	72	double	
B	1x3	24	double	
C	1x3	24	double	
D	3x1	24	double	
a	1x1	8	double	
ans	1x1	8	double	
b	1x1	8	double	

Wyświetlenie zdefiniowanych zmiennych i ich wymiarów

```
>>whos
Name Size Bytes Class Attributes
A      3x3    72    double
B      1x3    24    double
C      1x3    24    double
D      3x1    24    double
a      1x1     8    double
ans    1x1     8    double
b      1x1     8    double
```

Wykasowanie zmiennej

```
>>clear A
>>whos
Name Size Bytes Class Attributes
B      1x3    24    double
C      1x3    24    double
D      3x1    24    double
a      1x1     8    double
ans    1x1     8    double
b      1x1     8    double
```


Wyczasowanie wszystkich zmiennych

```
>>clear all  
>>whos  
>>
```


Wykasowanie wszystkich zmiennych

```
>>clear all  
>>whos  
>>
```

Definicja dwóch macierzy (bez echa na ekranie)

```
>>A = [1 2 3 ; 4 5 6 ; 7 8 9];  
>>B = [11 12 13 ; 14 15 16 ; 17 18 19];
```


Wykasowanie wszystkich zmiennych

```
>>clear all  
>>whos  
>>
```

Definicja dwóch macierzy (bez echa na ekranie)

```
>>A = [1 2 3 ; 4 5 6 ; 7 8 9];  
>>B = [11 12 13 ; 14 15 16 ; 17 18 19];
```

Dodawanie, odejmowanie i **odwracanie** macierzy (na ekranie pojawi się echo)

```
>>C=A+B  
>>D=A-B  
>>A^-1  
Warning: Matrix is close to singular or badly scaled.  
Results may be inaccurate. RCOND = 1.541976e-18.  
ans =  
1.0e+16 *  
-0.4504 0.9007 -0.4504  
0.9007 -1.8014 0.9007  
-0.4504 0.9007 -0.4504
```


Wyznacznik macierzy

```
>>A = [1 2 5; 1 0 5; 5 2 3];  
>>det(A)  
ans =  
    44  
>>
```


Wyznacznik macierzy

```
>>A = [1 2 5; 1 0 5; 5 2 3];  
>>det(A)  
ans =  
    44  
>>
```

Odwracać można wyłącznie macierze **niesobliwe**, tzn. takie, których wyznacznik jest różny od zera. W przypadku macierzy A jej wyznacznik wynosi 44, więc istnieje macierz od niej odwrotna.

Odwracanie macierzy

```
>>A^-1  
ans =  
-0.2273 0.0909 0.2273  
0.5000 -0.5000 0  
0.0455 0.1818 -0.0455  
>>
```


Wyznacznik macierzy

```
>>A = [1 2 5; 1 0 5; 5 2 3];  
>>det(A)  
ans =  
    44  
>>
```

Odwracać można wyłącznie macierze **niesobliwe**, tzn. takie, których wyznacznik jest różny od zera. W przypadku macierzy A jej wyznacznik wynosi 44, więc istnieje macierz od niej odwrotna.

Odwracanie macierzy

```
>>A^-1  
ans =  
-0.2273 0.0909 0.2273  
0.5000 -0.5000 0  
0.0455 0.1818 -0.0455  
>>
```

Z definicji $A \cdot A^{-1}$ daje macierz jednostkową (1 na głównej przekątnej, poza nią 0)

```
>>A*A^-1  
>>A^-1*A
```


Komentarz — ignorowana część komendy

```
>>Z=3+5; % wszystko, co znajduje się po znaku % jest ignorowane  
>>
```


Komentarz — ignorowana część komendy

```
>>Z=3+5; % wszystko, co znajduje się po znaku % jest ignorowane  
>>
```

Macierze specjalne — macierz wypełniona zerami

```
>>Z=zeros(12); % macierz kwadratowa 12 na 12  
>>Z=zeros(12,10); % macierz 12 na 10, argumenty oddzielone przecinkiem  
>>
```


Komentarz — ignorowana część komendy

```
>>Z=3+5; % wszystko, co znajduje się po znaku % jest ignorowane  
>>
```

Macierze specjalne — macierz wypełniona zerami

```
>>Z=zeros(12); % macierz kwadratowa 12 na 12  
>>Z=zeros(12,10); % macierz 12 na 10, argumenty oddzielone przecinkiem  
>>
```

Macierze specjalne — macierz wypełniona jedynekami

```
>>J=ones(12); % macierz kwadratowa 12 na 12  
>>J=ones(12,10); % macierz 12 na 10, argumenty oddzielone przecinkiem  
>>
```


Komentarz — ignorowana część komendy

```
>>Z=3+5; % wszystko, co znajduje się po znaku % jest ignorowane  
>>
```

Macierze specjalne — macierz wypełniona zerami

```
>>Z=zeros(12); % macierz kwadratowa 12 na 12  
>>Z=zeros(12,10); % macierz 12 na 10, argumenty oddzielone przecinkiem  
>>
```

Macierze specjalne — macierz wypełniona jedynekami

```
>>J=ones(12); % macierz kwadratowa 12 na 12  
>>J=ones(12,10); % macierz 12 na 10, argumenty oddzielone przecinkiem  
>>
```

Macierze specjalne — macierz jednostkowa (1 na głównej przekątnej, poza nią 0)

```
>>J=eye(12); % macierz kwadratowa 12 na 12  
>>
```


Macierz magiczna

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```


Macierz magiczna

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```

Suma wszystkich elementów z pierwszej kolumny

```
>>sum( M(1:7,1) )
```


Macierz *magiczna*

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```

Suma wszystkich elementów z pierwszej kolumny

```
>>sum( M(1:7,1) )
```

Argumentem funkcji `sum` (obliczenie sumy argumentów) są wszystkie elementy macierzy `M` znajdujące się w wierszach od 1 do 7 (`1:7`) oraz w kolumnie pierwszej (`1`). Numery wierszy i kolumn są rozdzielone przecinkiem.

Macierz *magiczna*

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```

Suma wszystkich elementów z pierwszej kolumny

```
>>sum( M(1:7,1) )
```

Argumentem funkcji `sum` (obliczenie sumy argumentów) są wszystkie elementy macierzy `M` znajdujące się w wierszach od 1 do 7 (`1:7`) oraz w kolumnie pierwszej (`1`). Numery wierszy i kolumn są rozdzielone przecinkiem.

To samo zadanie — suma elementów z pierwszej kolumny — można wykonać prościej

```
>>sum( M(1:end,1) )
```


Macierz *magiczna*

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```

Suma wszystkich elementów z pierwszej kolumny

```
>>sum( M(1:7,1) )
```

Argumentem funkcji `sum` (obliczenie sumy argumentów) są wszystkie elementy macierzy `M` znajdujące się w wierszach od 1 do 7 (`1:7`) oraz w kolumnie pierwszej (`1`). Numery wierszy i kolumn są rozdzielone przecinkiem.

To samo zadanie — suma elementów z pierwszej kolumny — można wykonać prościej

```
>>sum( M(1:end,1) )  
>>sum( M(:,1) )
```


Macierz *magiczna*

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```

Suma wszystkich elementów z pierwszej kolumny

```
>>sum( M(1:7,1) )
```

Argumentem funkcji `sum` (obliczenie sumy argumentów) są wszystkie elementy macierzy `M` znajdujące się w wierszach od 1 do 7 (`1:7`) oraz w kolumnie pierwszej (`1`). Numery wierszy i kolumn są rozdzielone przecinkiem.

To samo zadanie — suma elementów z pierwszej kolumny — można wykonać prościej

```
>>sum( M(1:end,1) )  
>>sum( M(:,1) )
```

Samodzielny znak dwukropka `:` oznacza, że zostaną wzięte pod uwagę wszystkie możliwe wartości. W przypadku macierzy `M` o wymiarze 7 na 7 będą to wszystkie wartości z zakresu od 1 do 7.

Macierz *magiczna*

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```

Suma wszystkich elementów z pierwszej kolumny

```
>>sum( M(1:7,1) )
```

Argumentem funkcji `sum` (obliczenie sumy argumentów) są wszystkie elementy macierzy `M` znajdujące się w wierszach od 1 do 7 (`1:7`) oraz w kolumnie pierwszej (`1`). Numery wierszy i kolumn są rozdzielone przecinkiem.

To samo zadanie — suma elementów z pierwszej kolumny — można wykonać prościej

```
>>sum( M(1:end,1) )  
>>sum( M(:,1) )
```

Samodzielny znak dwukropka `:` oznacza, że zostaną wzięte pod uwagę wszystkie możliwe wartości. W przypadku macierzy `M` o wymiarze 7 na 7 będą to wszystkie wartości z zakresu od 1 do 7.

Suma elementów z pierwszego wiersza

Macierz *magiczna*

```
>>M=magic(7) % macierz 7 na 7 o ciekawych właściwościach
```

Suma wszystkich elementów z pierwszej kolumny

```
>>sum( M(1:7,1) )
```

Argumentem funkcji `sum` (obliczenie sumy argumentów) są wszystkie elementy macierzy `M` znajdujące się w wierszach od 1 do 7 (`1:7`) oraz w kolumnie pierwszej (`1`). Numery wierszy i kolumn są rozdzielone przecinkiem.

To samo zadanie — suma elementów z pierwszej kolumny — można wykonać prościej

```
>>sum( M(1:end,1) )  
>>sum( M(:,1) )
```

Samodzielny znak dwukropka `:` oznacza, że zostaną wzięte pod uwagę wszystkie możliwe wartości. W przypadku macierzy `M` o wymiarze 7 na 7 będą to wszystkie wartości z zakresu od 1 do 7.

Suma elementów z pierwszego wiersza

```
>>sum( M(1,:) )
```


Suma elementów z trzeciego wiersza

Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```


Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```


Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

```
>>sum( M(:,:) ) % każda kolumna jest sumowana oddzielnie
```


Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

```
>>sum( M(:,:) ) % każda kolumna jest sumowana oddzielnie  
>>sum( M ) % to samo co powyżej
```


Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

```
>>sum( M(:,:) ) % każda kolumna jest sumowana oddzielnie  
>>sum( M ) % to samo co powyżej
```

Suma wszystkich wierszy

Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

```
>>sum( M(:,:) ) % każda kolumna jest sumowana oddzielnie  
>>sum( M ) % to samo co powyżej
```

Suma wszystkich wierszy

```
>>sum( M(:,:)' ) % każdy wiersz jest sumowany oddzielnie
```


Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

```
>>sum( M(:,:) ) % każda kolumna jest sumowana oddzielnie  
>>sum( M ) % to samo co powyżej
```

Suma wszystkich wierszy

```
>>sum( M(:,:)' ) % każdy wiersz jest sumowany oddzielnie  
>>sum( M' ) % to samo co powyżej
```


Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

```
>>sum( M(:,:) ) % każda kolumna jest sumowana oddzielnie  
>>sum( M ) % to samo co powyżej
```

Suma wszystkich wierszy

```
>>sum( M(:,:)' ) % każdy wiersz jest sumowany oddzielnie  
>>sum( M' ) % to samo co powyżej
```

Suma wszystkich elementów macierzy

Suma elementów z trzeciego wiersza

```
>>sum( M(3,:) )
```

Suma elementów z piątej kolumny

```
>>sum( M(:,5) )
```

Suma wszystkich kolumn

```
>>sum( M(:,:) ) % każda kolumna jest sumowana oddzielnie  
>>sum( M ) % to samo co powyżej
```

Suma wszystkich wierszy

```
>>sum( M(:,:)' ) % każdy wiersz jest sumowany oddzielnie  
>>sum( M' ) % to samo co powyżej
```

Suma wszystkich elementów macierzy

```
>>sum(sum( M ))
```


Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:7)
```


Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:7)
```

Zostaną wyświetlone wyłącznie elementy leżące w pierwszym, drugim i trzecim wierszu **1:3** oraz jednocześnie w piątej, szóstej i siódmej kolumnie **5:7** (prawy, górny narożnik macierzy).

Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:7)
```

Zostaną wyświetlone wyłącznie elementy leżące w pierwszym, drugim i trzecim wierszu **1:3** oraz jednocześnie w piątej, szóstej i siódmej kolumnie **5:7** (prawy, górny narożnik macierzy).

Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:end)
```


Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:7)
```

Zostaną wyświetlone wyłącznie elementy leżące w pierwszym, drugim i trzecim wierszu **1:3** oraz jednocześnie w piątej, szóstej i siódmej kolumnie **5:7** (prawy, górny narożnik macierzy).

Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:end)
```

Słowo **end** zastępuje maksymalny numer wiersza (kolumny).

Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:7)
```

Zostaną wyświetlone wyłącznie elementy leżące w pierwszym, drugim i trzecim wierszu **1:3** oraz jednocześnie w piątej, szóstej i siódmej kolumnie **5:7** (prawy, górny narożnik macierzy).

Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:end)
```

Słowo **end** zastępuje maksymalny numer wiersza (kolumny).

Wykasowanie drugiej kolumny z macierzy M

```
>>whos M  
>>M(:,2)=[]  
>>whos M
```


Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:7)
```

Zostaną wyświetlone wyłącznie elementy leżące w pierwszym, drugim i trzecim wierszu **1:3** oraz jednocześnie w piątej, szóstej i siódmej kolumnie **5:7** (prawy, górny narożnik macierzy).

Wyświetlenie fragmentu macierzy

```
>>M(1:3,5:end)
```

Słowo **end** zastępuje maksymalny numer wiersza (kolumny).

Wykasowanie drugiej kolumny z macierzy M

```
>>whos M  
>>M(:,2)=[]  
>>whos M
```

Funkcje **max** i **min**

```
>>max( M(1,:) ) % największy element w pierwszym wierszu  
>>min( M(:,4) ) % najmniejszy element w czwartej kolumnie  
>>max(max(M)) % największy element w całej macierzy
```


- 1 Podstawowe komendy
 - Środowisko
 - Skalary
 - Macierze
- 2 Rysowanie wykresów
 - Tworzenie wykresu
 - Modyfikacja wykresu
 - Informacje dodatkowe
- 3 Pliki skryptowe
 - Skrypty — informacje ogólne
 - Tworzenie skryptu
 - Modyfikacja (edycja) skryptu

Podstawowym typem wykresów jest wykres liniowy. Do jego tworzenia służy komenda `plot` (patrz także `>>help plot`). Argumentem tego polecenia musi być co najmniej nazwa zmiennej, dla której wykres chcemy narysować (np. `plot(y)`), albo definicja wybranej funkcji (np. `plot(sin(x))`). Aby poprawnie narysować jej wykres, często zmuszeni będziemy podawać także wektor argumentów funkcji, np. `plot(x,y)`.

Podstawowym typem wykresów jest wykres liniowy. Do jego tworzenia służy komenda `plot` (patrz także `>>help plot`). Argumentem tego polecenia musi być co najmniej nazwa zmiennej, dla której wykres chcemy narysować (np. `plot(y)`), albo definicja wybranej funkcji (np. `plot(sin(x))`). Aby poprawnie narysować jej wykres, często zmuszeni będziemy podawać także wektor argumentów funkcji, np. `plot(x,y)`.

Rysowanie wykresów

```
>>x = 0:pi/100:2*pi; % definicja argumentów funkcji (od 0 do 2π)
>>y = sin(x); % definicja wartości funkcji
>>plot(x,y); % polecenie rysuje wykres funkcji y(x)
>>xlim([0 2*pi]); % zakres wartości wyświetlanych na osi poziomej
```


Podstawowym typem wykresów jest wykres liniowy. Do jego tworzenia służy komenda `plot` (patrz także `>>help plot`). Argumentem tego polecenia musi być co najmniej nazwa zmiennej, dla której wykres chcemy narysować (np. `plot(y)`), albo definicja wybranej funkcji (np. `plot(sin(x))`). Aby poprawnie narysować jej wykres, często zmuszeni będziemy podawać także wektor argumentów funkcji, np. `plot(x,y)`.

Rysowanie wykresów

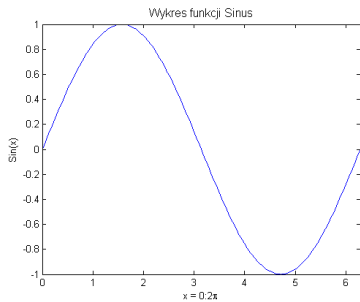
```
>>x = 0:pi/100:2*pi; % definicja argumentów funkcji (od 0 do 2π)
>>y = sin(x); % definicja wartości funkcji
>>plot(x,y); % polecenie rysuje wykres funkcji y(x)
>>xlim([0 2*pi]); % zakres wartości wyświetlanych na osi poziomej
```

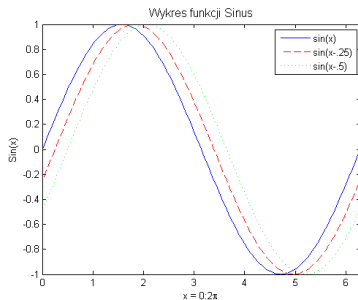
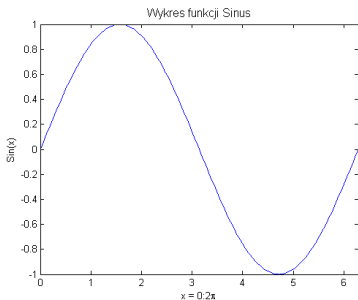
Wynik działania powyższych poleceń wyświetli się na kolejnym slajdzie, wcześniej jednak dodajmy do wykresu odpowiednie opisy.

Dodawanie opisów

```
>>xlabel('x = 0:2\pi'); % opis osi poziomej
>>ylabel('Sin(x)'); % opis osi pionowej
>>title('Wykres funkcji Sinus', 'FontSize', 12); % tytuł wykresu
z podaniem rozmiaru czcionki 12 pt
```


W pojedynczym oknie znajdować się może także więcej wykresów. Aby do istniejącego okna (z lewej) dodać dwa nowe wykresy (z prawej), wykonać należy poniższe polecenia.

Dodawanie serii danych

```
>>y2 = sin(x-.25); % definiujemy funkcję y2
>>y3 = sin(x-.5); % definiujemy funkcję y3
>>hold on; % wstrzymujemy nadpisywanie wykresu
>>plot(x,y2,'r--',x,y3,'g-.'); % rysujemy jednocześnie dwie funkcje,
definiujemy kolory (r=red, g=green) i style linii
>>legend('sin(x)', 'sin(x-.25)', 'sin(x-.5)'); % wstawiamy legendę
```


Polecenia dodatkowe

```
>>grid on; % wyświetla na wykresie linie siatki  
>>grid off; % wyłącza linie siatki  
>>figure; % użyte bez parametru otwiera nowe okno wykresu  
>>close all; % zamyka wszystkie okna wykresów
```


Polecenia dodatkowe

```
>>grid on; % wyświetla na wykresie linie siatki  
>>grid off; % wyłącza linie siatki  
>>figure; % użyte bez parametru otwiera nowe okno wykresu  
>>close all; % zamyka wszystkie okna wykresów
```

Przydatne

```
subplot(m,n,p); % dzieli okno graficzne na macierz o rozmiarze m-na-n  
małych wykresów oraz wybiera p-ty region jako aktywny podwykres  
text(x0,y0,'przykładowy tekst'); % wstawia tekst w położeniu x0,y0  
axis([xmin xmax ymin ymax]); % zakresy osi poziomej i pionowej  
plot(x,y,'r-o','LineWidth',2); % rysuje wykres y(x) czerwoną linią  
ciągłą grubości 2pt z kółkami w miejscu znaczników punktów
```


Polecenia dodatkowe

```
>>grid on; % wyświetla na wykresie linie siatki  
>>grid off; % wyłącza linie siatki  
>>figure; % użyte bez parametru otwiera nowe okno wykresu  
>>close all; % zamyka wszystkie okna wykresów
```

Przydatne

```
subplot(m,n,p); % dzieli okno graficzne na macierz o rozmiarze m-na-n  
małych wykresów oraz wybiera p-ty region jako aktywny podwykres  
text(x0,y0,'przykładowy tekst'); % wstawia tekst w położeniu x0,y0  
axis([xmin xmax ymin ymax]); % zakresy osi poziomej i pionowej  
plot(x,y,'r-o','LineWidth',2); % rysuje wykres y(x) czerwoną linią  
ciągłą grubości 2pt z kółkami w miejscu znaczników punktów
```

Zapisywanie wykresów

Aby umieścić wykres w dowolnym dokumencie (np. edytorze tekstu) możemy posłużyć się schowkiem systemowym lub zwyczajnie zapisać go do pliku graficznego.

W pierwszym przypadku z menu **Edit** wybieramy polecenie **Copy Figure**, a następnie używamy polecenia **Wklej** (CTRL+V). Chcąc natomiast zapisać wykres do pliku, z menu **File** wybieramy polecenie **Save As...**, wskazujemy lokalizację pliku, jego nazwę oraz **typ** (np. *.png).

- 1 Podstawowe komendy
 - Środowisko
 - Skalary
 - Macierze
- 2 Rysowanie wykresów
 - Tworzenie wykresu
 - Modyfikacja wykresu
 - Informacje dodatkowe
- 3 Pliki skryptowe
 - Skrypty — informacje ogólne
 - Tworzenie skryptu
 - Modyfikacja (edycja) skryptu

Skrypt to plik tekstowy zawierający w kolejnych wierszach polecenia do wykonania w środowisku Matlab. Nazwa podstawowa skryptu musi rozpoczynać się od litery, niedozwolone są znaki oznaczające działania arytmetyczne (np. $+$ czy $-$), rozszerzeniem nazwy musi być pojedyncza litera **m**. Przykładowy skrypt, służący do narysowania wykresu funkcji **sinus**, może wyglądać następująco:

wykres.m

```
x = 0:pi/100:2*pi;  
y = sin(x);  
plot(x,y);  
xlim([0 2*pi]);  
xlabel('x = 0:2\pi');  
ylabel('Sin(x)');  
title('Wykres funkcji Sinus','FontSize',12);
```


Skrypt to plik tekstowy zawierający w kolejnych wierszach polecenia do wykonania w środowisku Matlab. Nazwa podstawowa skryptu musi rozpoczynać się od litery, niedozwolone są znaki oznaczające działania arytmetyczne (np. $+$ czy $-$), rozszerzeniem nazwy musi być pojedyncza litera **m**. Przykładowy skrypt, służący do narysowania wykresu funkcji **sinus**, może wyglądać następująco:

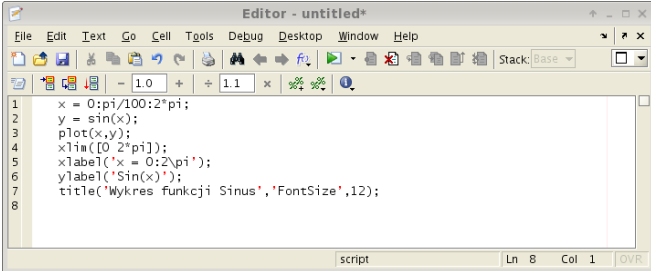
wykres.m

```
x = 0:pi/100:2*pi;  
y = sin(x);  
plot(x,y);  
xlim([0 2*pi]);  
xlabel('x = 0:2\pi');  
ylabel('Sin(x)');  
title('Wykres funkcji Sinus','FontSize',12);
```

Skrypty można edytować w dowolnym edytorze tekstowym, wygodniej jednak jest skorzystać z wbudowanego edytora Matlab. Edytor ten wyróżnia kolorami polecenia, ich argumenty i komentarze co znacznie przyspiesza pracę.

Nowy skrypt można utworzyć wybierając z górnego menu Matlab'a funkcję **File**, następnie **New** i **M-File**. Po przekopiowaniu do pustego skryptu komend z poprzedniej strony można zapisać skrypt (z górnego menu **File** a następnie **Save As...**, w oknie dialogowym należy określić **położenie** pliku oraz jego **nazwę**). Po zapisaniu skryptu w linii tytułu edytora tekst **untitled** zostanie zastąpiony nazwą skryptu.

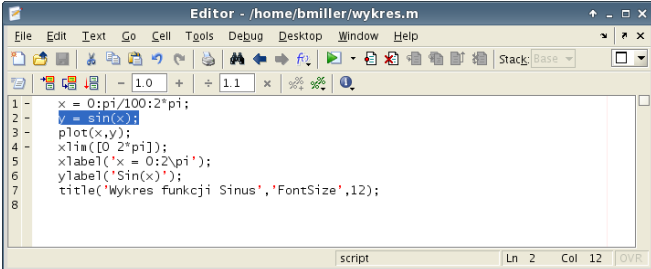


```
1 x = 0:pi/100:2*pi;
2 y = sin(x);
3 plot(x,y);
4 xlim([0 2*pi]);
5 xlabel('x = 0:2\pi');
6 ylabel('Sin(x)');
7 title('Wykres funkcji Sinus', 'FontSize', 12);
8
```

Aby wykonać (uruchomić) skrypt należy z górnego menu edytora wybrać polecenie **Debug** a następnie **Run** lub w oknie poleceń Matlab'a wpisać nazwę skryptu (bez rozszerzenia) i zatwierdzić klawiszem ENTER. Ten drugi sposób jest możliwy wyłącznie wówczas, gdy skrypt jest zapisany w katalogu bieżącym Matlab'a.

Aby zmienić (wyedytować) istniejący plik skryptowy należy go otworzyć wybierając z górnego menu polecenie **File** a następnie **Open...** Należy wskazać skrypt do edycji i zatwierdzić wybór. Aby zmodyfikować skrypt z poprzedniej strony tak, aby rysował wykres funkcji **cosinus**, należy go otworzyć i zmienić linię numer 2 (właściwa definicja funkcji, na rysunku zaznaczona) oraz linie numer 6 i 7 (opis osi i tytuł wykresu).


```
1 - x = 0:pi/100:2*pi;  
2 - y = sin(x);  
3 - plot(x,y);  
4 - xlim([0 2*pi]);  
5 - xlabel('x = 0:2\pi');  
6 - ylabel('Sin(x)');  
7 - title('Wykres funkcji Sinus','FontSize',12);  
8
```

Po wprowadzeniu zmian należy skrypt zapisać pod nową nazwą (np. wykres2.m) i uruchomić.

Inny przykład edycji skryptu wraz z wynikami przed i po zmianach.

Przykładowy skrypt

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 17; 20 0 5; 4 9 11];  
C = a1*B^-1
```


Inny przykład edycji skryptu wraz z wynikami przed i po zmianach.

Przykładowy skrypt

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 17; 20 0 5; 4 9 11];  
C =a1*B^-1
```

Wynik działania

```
C =  
  
-0.1117  0.2707  0.0497  
-0.4966 -0.1415  0.8318  
0.4470  0.0174 -0.1986
```


Inny przykład edycji skryptu wraz z wynikami przed i po zmianach.

Przykładowy skrypt

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 17; 20 0 5; 4 9 11];  
C =a1*B^-1
```

Wynik działania

```
C =  
  
-0.1117 0.2707 0.0497  
-0.4966 -0.1415 0.8318  
0.4470 0.0174 -0.1986
```

Skrypt po zmianach

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 22; 20 23 5; 54 9 11];  
C =a1*B^-1
```


Inny przykład edycji skryptu wraz z wynikami przed i po zmianach.

Przykładowy skrypt

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 17; 20 0 5; 4 9 11];  
C =a1*B^-1
```

Wynik działania

```
C =  
  
-0.1117 0.2707 0.0497  
-0.4966 -0.1415 0.8318  
0.4470 0.0174 -0.1986
```

Skrypt po zmianach

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 22; 20 23 5; 54 9 11];  
C =a1*B^-1
```

UWAGI:

Przed ponownym wykonaniem skryptu należy zapisać plik na dysku (CTRL+S).

Inny przykład edycji skryptu wraz z wynikami przed i po zmianach.

Przykładowy skrypt

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 17; 20 0 5; 4 9 11];  
C =a1*B^-1
```

Wynik działania

```
C =  
  
-0.1117 0.2707 0.0497  
-0.4966 -0.1415 0.8318  
0.4470 0.0174 -0.1986
```

Skrypt po zmianach

```
% Plik skryptowy Matlaba  
a1 = 5.5; % definicja zmiennej a1  
% definicja macierzy B o wymiarze 3x3  
B = [1 4 22; 20 23 5; 54 9 11];  
C =a1*B^-1
```

Wynik działania po zmianach

```
C =  
  
-0.0498 -0.0369 0.1164  
-0.0120 0.2820 -0.1042  
0.2544 -0.0496 0.0137
```

UWAGI:

Przed ponownym wykonaniem skryptu należy zapisać plik na dysku (CTRL+S).

Praca ze skryptami pozwala na wykorzystanie struktur programowania w środowisku Matlab'a np. **pętle** i instrukcji warunkowych.

Pętla w Matlabie

```
% Skrypt oblicza kolejne potęgi liczby 2  
for n=1:10           % n - indeks pętli  
    A(1,n) = 2^n; % działanie wykonywane w pętli  
end                 % koniec pętli  
A                    % wyświetlenie wyników
```


Praca ze skryptami pozwala na wykorzystanie struktur programowania w środowisku Matlab'a np. pętli i **instrukcji warunkowych**.

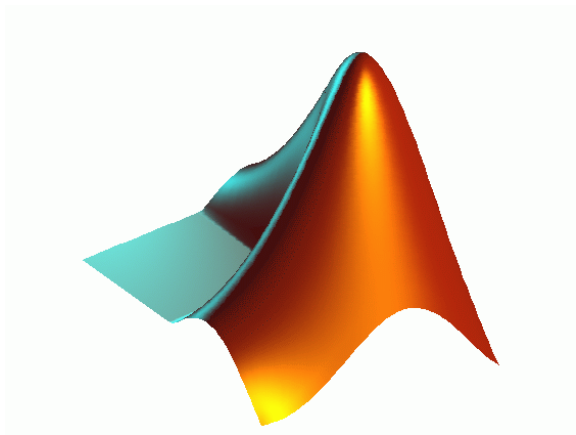
Pętla w Matlabie

```
% Skrypt oblicza kolejne potęgi liczby 2  
for n=1:10           % n - indeks pętli  
    A(1,n) = 2^n; % działanie wykonywane w pętli  
end                 % koniec pętli  
A                   % wyświetlenie wyników
```

Instrukcja warunkowa w Matlabie

```
% Skrypt oblicza wartości y zdefiniowanego w dwóch przedziałach  
for x = 1:50;       % indeks pętli (jednocześnie argumenty funkcji)  
    if x <= 20      % warunek logiczny  
        y(x) = 2*x+5; % działanie jeżeli warunek jest spełniony  
    else  
        y(x) = -x+65; % działanie jeżeli warunek nie jest spełniony  
    end            % koniec instrukcji warunkowej  
end               % koniec pętli  
plot(y);         % wyniki na wykresie
```


»exit [ENTER]